

53 வெளி
ஆவண
rd

ජාතික දින උළෙල
தேசிய தின வைபவம்
National Day Celebration

04 - 02 - 2001

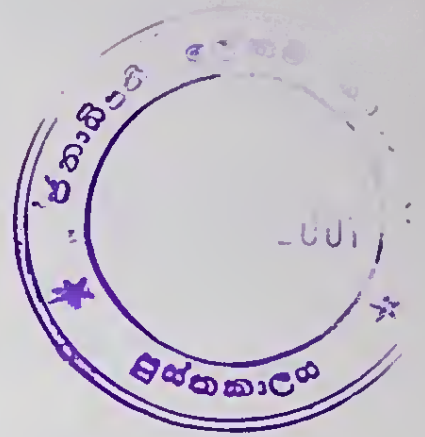
අතිගරු ජනාධිපති
வந்திகா வஸ்தாரநாயக கௌரவ மැகிஸி
ජාතික ඇමති
அதியுத்தமராம் ஜனாதிபதி
சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவர்கள்

நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றிய உரை
Address to the Nation by
Her Excellency The President
CHANDRIKA BANDARANAIKE KUMARATUNGA

6627

6627
808.51

53 වන නිදහස් සමරු උත්සවය
2001 ජෛෂරවාරි 04 වැනි දින

අතිගරු ජනාධිපතිනි
මන්දිරිකා ඔණාර්නායක කුමාරතුංග මැතිණිය

ජාතීය අමතා පවත්වනු ලබන කවාව

සමස්ත ශ්‍රී ලාංකීය ජනතාවටම අතිශය වැදගත් වන්නා වූ අභිමානවත් දිනයක් සැමරීම සඳහා අද අපි මෙහි රැස්වී සිටිමු. පුරා වසර 443 ක් මුළුල්ලේ යටත් විජිත ග්‍රහණයේ පැවැති අපේ ආදරණීය මාතෘ භූමිය මෙයට වසර 53 කට උඩ දී ස්වාධීනත්වය යළි දිනා ගත්තේ අද වැනි දිනයක දී ය.

ජාතියේ විමුක්තිය උදෙසා ගෙන ගිය ඒ වීරෝදාර අරගලයට දායක වූ සියළුදෙනා සිහිපත් කරමින් ඔවුන්ට ජාතියේ ගෞරවණීය උත්තමාවාරය පිරිනැමීමට පළමුකොට ම මට අවසර දෙන්න.

ජාතික නිදහස ලබා දැන් අඩ සිය වසක් ගෙවී ගොස් ය. ශ්‍රී ලංකාව අද එහි වර්තමාන තත්ත්වයට පැමිණ සිටින්නේ දිගු ඉතිහාසයකට උරුමකම් ඇතිවය. මානව සමාජයේ පරිණාමය හා වර්ධනය සමග බද්ධ වූ එම ඉතිහාසය ඉදිරියට ගියේ විවිධාකාර වූ යුග හා කාලවකවානු පසු කර ගෙනය.

යුරෝපයේ පුනරුද යුගය එවැනි එක් වැදගත් කාල පරිච්ඡේදයකි. 16 වන සියවසින් ඇරඹී එම කාල වකවානුව ඥානය යළි උපන් යුගයයි. කලාව, සංගීතය, විග්‍ර හා සාහිත්‍ය වර්ධනය වූ යුගයයි. නවීන විද්‍යාව බිහි වූ යුගයයි. කාර්මික විප්ලවය ද ඇති වූයේ මේ යුගයේ දී ය.

මෙම නිර්මාණයන් මිනිසාගේ දියුණුව සඳහා ප්‍රබලව උපයෝගී කරගත් අතර මිනිස් ලෝකය සහ මිනිස් වර්ගයාම විනාශ කරන ප්‍රවණතාවයන් ද සොයා ගැනීම් ද බිහි වූ ශත වර්ෂයක් ලෙස 20 වන සියවස හැඳින්විය හැකිය. මානව සංඝතිය ලෝක යුද්ධ දෙකකටම මුහුණ දුන්නේ ය. රටවල් අතර යුද්ධ මෙන්ම කලාපීය යුද ගැටුම් ද ඇවිළී ගියේ ය. දෙවන ලෝක යුද්ධයෙන් පසුව ලෝකය බල කළවුරු දෙකකට බෙදී නිරවි යුද්ධය ආරම්භ විය. යටත් විජිතවාදයට එරෙහිව විමුක්ති අරගල ආරම්භ විය. අලුත නිදහස ලැබූ රටවල් නව මං සොයා ඉදිරියට ගියේ ය. බොහෝ රටවල ජනතාව තමන්ගේ ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීමට සමත් වූහ. මුල දී බල කළවුරුවලට බෙදුණු ලෝකය නැවත තනි ලෝකයක් ලෙස ගෝලීයකරණ රටාව ඔස්සේ ඉදිරියට යන්නට පටන් ගත්තේ ද මේ යුගයේ දී ය.

20 වන සියවස අග භාගය වනවිට ලෝකයේ බොහෝ රටවල් මෙසේ තමන්ගේ ප්‍රශ්න විසඳාගෙන නව මං මඟයේ ඉදිරියට යමින් සිටිය ද අපේ රටේ තත්වය මෙයට වඩා සම්පූර්ණයෙන් ම වෙනස් විය. ශ්‍රී ලංකාවේ අපට කොතැනක හෝ වැරැදීමක් සිදු විය. එම වැරැද්දත් සමගම නිවැරදි මාවත සොයා ගත නොහැකිව අපි අතරමං වීමු. සිදු වූ වැරැද්ද නිවැරදි කර ගැනීමට අවශ්‍ය වන විසඳුම් මාර්ගය දැන් අපි සොයා ගෙන එහි ඉදිරියට ගමන් කරමින් සිටීමු.

නිදහසින් පසු මුල් යුගයේ දී ශක්තිමත් ලෙස වර්ධනය වී තිබූ අපේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සම්ප්‍රදායත් පසු කලෙක දී සෝදා පාච්චකට ලක් වන්නට විය. එක් පැත්තකින් සුළු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාතික ගැටළුවක් ලෙස ද, අනෙක් පැත්තෙන් සමස්ත ජනතාවගේ මානව හිමිකම් හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස අහෝසි වී යාමේ අර්බුදයක් ලෙස ද වර්ධනය වන්නට පටන් ගත් අයහපත් ප්‍රවණතාව එහි ප්‍රතිඵලයකි. අප සමග නිදහස ලැබූ තුන්වන ලෝකයේ බොහෝ රටවල් විවිධ ආගම් අදහන, විවිධ භාෂා කතා කරන, විවිධ ජන කොටස්වලට එක්සත් ව සමාදානයෙන් කටයුතු කළහැකි ශක්තිමත් හා එක්සත් රාජ්‍ය ගොඩනගා ඇත. එහෙත් අපට එම අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීමට නොහැකි වී තිබේ. එදා 1948 දී අපේ නිදහසේ නිර්මාතෘවරුන් දුටුවේ නියම ලෙස නිදහස් වූ එක්සත් ශ්‍රී ලංකාවකි. නිදහස ගැන එදා කතා කළ සියළු ජාතික නායකයින් පෙන්වා දුන්නේ එක්සත් ශ්‍රී ලංකාවක අවශ්‍යතාවයි. එහෙත් අපගේ නිදහස් සටන්කාමීන් තුළ වූ සිහිනය සැබෑ කර දීමට අපි අපොහොසත් වීමු.

21 වන සියවස උදාවන විට මේ බලාපොරොත්තු කඩ වූ ස්වභාවය ක්‍රමක්‍රමයෙන් පහවෙමින් අපේක්ෂාවේ කුඩා සහත් එළියක් අපගේ තෙත ගැටෙන්නට පටන් ගෙන තිබේ. එය අප පසුගිය වසර හයක පමණ කාලය මුළුල්ලේ ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් අනුගමනය කළ නිවැරදි හා දුරදක්නා පිළිවෙතේ ප්‍රතිඵලයකි. දෙමළ ජනතාව ඇතුළු සුළු ජාතීන් සම්බන්ධයෙන් අපේ රජයේ අවංක හා නිවැරදි ප්‍රතිපත්තිය ජාත්‍යන්තර ප්‍රශංසාවට පාත්‍ර වී ඇත. අප යුද්ධ කරන්නේ දෙමළ ජනතාවට විරුද්ධව නොව ත්‍රස්තවාදීන් ලෙස හඳුනාගත් සුළු පිරිසකට විරුද්ධව බව ඔවුහු හොඳාකාරවම දනිති. අපගේ යුද ශක්තිය ඉදිරියේ සතුරා මඳක් මෙල්ල වී

ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබේ. සාකච්ඡා සඳහා අප කර ඇති ආරාධනා සම්බන්ධයෙන් එල්. ටී. ටී. ඊ. යෙන් දැන් තරමක යහපත් ප්‍රතිචාර ලැබෙමින් පවතී. අප අනුගමනය කළ දුරදර්ශී පිළිවෙත නිසා උදා වී ඇති මේ අවස්ථාව අප අත්හැර නොදැමිය යුතු යයි මම යෝජනා කරමි. සාමය සඳහා සුදු හෝ ඉඩක් තිබේදැයි යොයා බැලීමට අපි මේ අවස්ථාව උපයෝගී කර ගනිමු.

ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් සෙවීම සඳහා එල්. ටී. ටී. ඊ. ය සමග සාකච්ඡා මාර්ගයට පිවිසීමේ දොරටු අප කිසිවිටෙකත් වසා දමා නැත. එහෙත් අප සාකච්ඡා පවත්වන්නේ ඊලාම් රාජ්‍ය ලබා දීමට නොවේ. රට බෙදීමට නොවේ. මේ රටේ වෙසෙන සියළුම ජන කොටස්වලට ගෞරවයෙන් හා සමානාත්මතාවයෙන් යුතු ව එක්සත් ව ජීවත් වීමට තුඩුදෙන වැඩපිළිවෙළක් යොයා ගැනීමේ අරමුණෙනි පිහිටා අපි සාකච්ඡාවලට එළඹෙන්නෙමු.

එහෙත් ව්‍යාජ සටන් විරාම පිළිගැනීමට අප සූදානම් නැත. මේ පිළිබඳ අපගේ ස්ථාවරය වන්නේ සාකච්ඡා ආරම්භ කොට, එය සාර්ථක ව ඉදිරියට යන්නේ නම්, සටන් විරාමයක් ගැන සලකා බැලිය හැකි බවයි. නිශ්චිත දේශපාලන ප්‍රශ්න පිළිබඳ ව ක්‍රමානුකූල වැඩපිළිවෙළක් මත සාකච්ඡා ආරම්භ කිරීමට අප කැමැතිය. දෙමළ ජනතාවගේ සැබෑ ප්‍රශ්න විසඳීමට අවකාශ සාකච්ඡා මාර්ගයට පිවිසීම පිණිස එල්. ටී. ටී. ඊ. ය පෙළඹවීම සමස්ත දෙමළ ජනතාව ඇතුළු සාමයට ලැදි සියළුදෙනාගේ වගකීමයි.

සාමය සඳහා අපේ පදනම වන්නේ අප යෝජනා කර ඇති නව ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවයි. අප බලයට පත්වූ දා සිටම මෙම ව්‍යවස්ථාව ගෙන ඒම සඳහා දැරූ වැයම පිළිබඳ දීර්ඝ ඉතිහාසය මෙහි දී යළි සිහිපත් කිරීමට මම බලාපොරොත්තු නොවෙමි. නියමිත කාලයට වඩා වසර එක හමාරකට කලින් 1999 දෙසැම්බර් මාසයේ පැවැති ජනාධිපතිවරණයට මා ඉදිරිපත්වූයේ නව ව්‍යවස්ථාවක් සඳහා ජන වරමක් ලබා ගැනීම සඳහා ය. ඉන්පසු ඒ පිළිබඳව පැවැත්වූ සාකච්ඡා මෙන්ම, පසුගිය වසරේ අගෝස්තු 3 වෙනිදා එය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළ විට ඇතිවූ සිද්ධීන් ද අපට මතකය. සමස්ත ලාංකීය ජනතාවගේ සාමය සඳහා වූ ප්‍රබල සිහිනය අභිශය දුෂ්කර ගමනකින් අනතුරුව එදා වසර 2000 අගෝස්තු 3 වෙනිදා සැබෑ කර ගැනීම අත ලග කිබිය දී එය සුළුතරයක් විසින් කෲර ලෙස විනාශ කර දැමූ වග ලාංකීය වංශ

කතාවට එක් වී හමාරය. ජනතාවගේ අභිලාෂයන් අමතක කරමින් පටු වාසි ලබා ගැනීමේ දේශපාලනය නැවත ජය ගන්නා ලදී. නමුත් නිවැරදිවූයේ, අවකඩවත් අප ප්‍රතිපත්තීන් නුදුරු අනාගතයේ දී විජයග්‍රහණය කරවීමට අප රජය ඇප කැපවී සිටී. නව ව්‍යවස්ථාවේ පදනම වන්නේ ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතීන් හා මානව හිමිකම් තවත් පුළුල් කිරීම සහ බලය බෙදා හැරීමයි. බලය බෙදා හැරීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන යාන්ත්‍රණයේ මූලික පදනමකි. මෙම උතුම් අරමුණු පෙරදැරි කරගත් නව ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්මත කර ගැනීමේ කාර්යය අප අත්හැර දමා නැත. නව ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්මත කර ගැනීම සඳහා ජනාධිපතිවරණය ඇතුළු මැතිවරණ දහයක් ඔස්සේ අපට ජනවරම් ලැබී තිබේ.

විපක්ෂය මේ තත්ත්වය නිවැරදිව අවබෝධ කර ගැනීම ඉතා වැදගත් ය. සුළු ජාතීන්ගේ ප්‍රශ්නවලට විසඳුමක් සෙවීමේ දී විපක්ෂය තවමත් තම වගකීම් හරියාකාරව ඉටු කර නැති බව සඳහන් කිරීමට සිදුවීම ගැන මම කණගාටු වෙමි. බෙහෙවින් ප්‍රමාදවී ඇති මේ අවස්ථාවේ වුව ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීම සඳහා අප සමග එක්වන්නැයි මම විපක්ෂයේ සියළුදෙනාට ආයාචනා කරමි.

සුද්ධය හා ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය මෙන්ම විසඳා ගතයුතු තවත් ප්‍රධාන ප්‍රශ්න දෙකක් අප ඉදිරියේ තිබේ. ඉන් පළමුවැන්න, එක්සත් ශ්‍රී ලංකාවක් ගොඩ නගා ගැනීමට තුඩුදෙන අයුරින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස වඩාත් ශක්තිමත් කර ගැනීමයි. වෙනස්වන අන්තර් ජාතික ආර්ථික රටාවට හා ගෝලීයකරණ ලෝකයට ගැළපෙන පරිදි ආර්ථික වශයෙන් සමෘද්ධිමත් ශ්‍රී ලංකාවක් ගොඩ නැගීම දෙවැන්නයි.

ප්‍රජාතන්ත්‍රය ශක්තිමත් කිරීමේ කාර්යය දැන් අපි බොහෝ දුරට ජය ගෙන ඇත්තෙමු. එදත් අදත් රටේ ඇති වී තිබෙන වෙනස ගැන මේ රටේ ජනතාවට මනා අවබෝධයක් ඇතැයි මම සිතමි. ජනතාව එදා තමන්ගේම ආණ්ඩුවට බියෙන් ජීවත් වූහ. එහෙත් අපි මේ තත්ත්වය වෙනස් කළෙමු. එදා පැවැති බියකරු අපුරු යුගය දැන් අපි පසු කර සිටීමු. ජීවත් වීමේ නිදහස, භාෂණයේ නිදහස, සිතීමේ නිදහස සහ රජයෙන් වද හිසාවලට ලක්වීමෙන් තොරව ජීවත් වීමේ නිදහස අපි දිනාගෙන සිටීමු. ඉදිරියේ දී අප කළ යුතුව

ඇත්තේ ආර්ථික හා සාමාජීය සමානාත්මතාව ඇතුළු ලෝකයේ ශිෂ්ට සම්පන්න සමාජයන් පිළිගන්නා මූලික අයිතිවාසිකම්, සමාජයේ ඉහළ සිට පහළ දක්වා සෑම ස්ථරයකම තහවුරු කිරීමයි.

මෙම අරමුණු මුදුන් පමුණුවා ගත හැක්කේ ආර්ථික සමෘද්ධිය ළඟා කර ගැනීමෙන් පමණි. ගෙවුණු හය වසරක කාලය තුළ මෙහිලා අප ලබාගත් ජයග්‍රහණ බොහෝ ය. එක් පැත්තකින් යුද්ධයක නිරත වන අතරම අපි ආර්ථික සංග්‍රාමයක ද නිරත වීමු. ආර්ථික මූලාංගයන් ශක්තිමත් කර ගැනීමට කුඩුදුන් විශාල වැඩ කොටසක් නිම කිරීමට අපට හැකි විය. ආර්ථිකයේ වර්ධන වේගය 5% ක් ඉහළින් පවත්වා ගැනීමට හැකිවිය. රටේ නිෂ්පාදනය ඉහළ ගියේ ය. හය වසරක් තුළ ජීවන මිල ඉහළ යාම පාලනය කර ගැනීමට අපි සමත් වීමු. උද්ධමනය අඩු විය. අපනයන ආදායම් ඉහළ ගියේ ය. විදේශ විනිමය සංචිත වඩාත් ශක්තිමත් විය. ජාත්‍යන්තර විශ්වාසය වැඩිවීමත්, දේශපාලන ස්ථාවරත්වය වර්ධනය වීමත් හේතු කොට ගෙන වැඩි වැඩියෙන් විදේශ ආයෝජන ගලා ආවේ ය. විරැකියාව අඩුවිය. රජයේ සේවක වැටුප්, විශ්‍රාම වැටුප් හා සමෘද්ධි දීමනා වැඩි කරන්නට අපට හැකි විය. ජනතාව පරිභෝජනය කරන භාණ්ඩ ප්‍රමාණයන් වර්ධනය විය. ඒක පුද්ගල ආදායම ඩොලර් 640 සිට 860 දක්වා ඉහළ ගොස් ඇත. යුද්ධය සඳහා අධික වියදමක් දරන අතරතුරේ ලබාගත් මෙම ජයග්‍රහණයන් ගැන අපට ආඩම්බර විය හැකිය.

වසර 2000 - 2001 කාලය තුළදී රාජ්‍ය අංශයේ අලුත් රැකියා ලක්ෂයක් බිහි කිරීමට මහා පරිමාණයේ නව සංචර්ධන යෝජනා ක්‍රම 50ක් නිර්මාණය කර තිබේ. වසර 2005 දක්වා ක්‍රියාත්මක වන මෙම මැදි කාලීන ආර්ථික සංචර්ධන සැලසුම් යාර්ථක කර ගැනීම සඳහා එක්වන්නැයි මම මේ රටේ සමස්ථ වැඩ කරන ජනතාවගෙන් ඉල්ලා සිටිමි.

ජාතියේ නිදහස් දිනය සමරන මේ මොහොතේ අපගේ විරෝධාර රණවිරුවන් අමතක කළ නොහැකිය. මෙයින් වසරකට පමණ උඩ දී එල්. ටී. ටී. ඊ. ප්‍රහාර හමුවේ අපේ ආරක්ෂක හමුදාවන්ට බරපතල දුෂ්කරතාවන්ට හා පසු බැසීම්වලට මුහුණ දීමට සිදු වූ බව ඔබට මතක ඇත. ඒ අවස්ථාවේ දී යාපනය ආරක්ෂා කර ගැනීමට හැකිවූයේ අපේ විරෝධාර රණවිරුවන් දිවි පරදුවට තබා කළ සටනත්, එම සටනට මේ

රටේ පොදු මහ ජනතාවගෙන් ලැබුණු අසීමිත සහයෝගයන් නිසාය. රට යුධමය පදනමක පිහිටා කටයුතු කළ එම දුෂ්කර කාල සීමාවේ දී ජනතාවගෙන් ලැබුණු නොමසුරු පරිත්‍යාග හා ඔවුන්ගේ ඉවසිලිවන්ත සහයෝගය මම නැවත සිහිපත් කරමි. මේ වනවිට අපේ රණවිරුවන් එදා එල්. ටී. ටී. ඊ. ග්‍රහණයට නතු වූ ප්‍රදේශ ගණනාවක් මුදා ගෙන අවසන්ය. තවත් ප්‍රදේශ මුදා ගැනීමේ විරෝධාර අරගලයක ආරක්ෂක හමුදා දැනුදු නිරතව සිටිති.

ඔවුන් අද ලබමින් සිටින ජයග්‍රහණය උතුරු-නැගෙනහිර ද්‍රවිඩ ජනතාව පැයියිටි ආඥාදායකත්වයකින් මුදා ගැනීමේ ජයග්‍රහණයක් මෙන්ම සමස්ත ජාතියේම නිදහස තහවුරු කරන ජයග්‍රහණයකි. ඇත්ත වශයෙන් ම එය ජාතික නිදහසේ ජයග්‍රහණයයි. මව් බිමේ ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් සටන් වැද සිටින රණවිරුවන්ට සහ දිවි පිළි රණවිරුවන්ට අපි මේ මොහොතේ අපේ ගෞරවාචාරය පිරිනමමු. ඔවුන් දිරි ගැන්වීමේ රණ විරු ප්‍රණාම ජාතික වැඩ සටහනට එක් වෙමු.

කෙසේ වුවද, දිගින් දිගටම සිදුවන යුද්ධය සහ ඒ සඳහා වැය කෙරෙන අතිවිශාල ධන සම්භාරය මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවගේ එදිනෙදා ජීවිතයට බලපා ඇති බව මගේ රජය හොඳාකාරව අවබෝධ කරගෙන සිටී. අවි මිළ දී ගැනීම සඳහා වැය වන අති විශාල මුදල් ප්‍රමාණය ද, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් අපට පාලනය කළ නොහැකි ඉන්ධන මිළ වැඩිවීම් ද හේතු කොට ගෙන ජීවන වියදම අද ඉහළ ගොස් ඇත. මෙම දුෂ්කරතාවන් හැකිතාක් අවම කිරීමට රජය පියවර ගනිමින් සිටින නමුදු, යුද්ධය හා ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය නොවිසඳී තිබෙන තාක් කල්, මේ ආර්ථික දුෂ්කරතාවන්ට නිසි පිළියමක් යෙදීම අසීරුය. පසුගිය අප්‍රේල්, මැයි මාසවල දී යුද්ධය උත්සන්න වූ අවස්ථාවේ මේ රටේ ජනතාව ඒ බව මැනවින් තේරුම් ගත්හ. ඔවුන් තමන්ගේ දිනක හෝ දෙකක වැටුප පරිත්‍යාග කළේත් වැඩි වූ භාණ්ඩ මිළ ඉවසා දරා ගත්තේත් ඒ නිසාය. යුද්ධය සාර්ථක ලෙස ඉදිරියට යන මේ අවස්ථාවේදීත් ජනතාව මේ තත්ත්වය මනාව අවබෝධ කරගනු ඇති බව මගේ විශ්වාසයයි.

මගේ ආදරණීය සහෝදර ජනතාවනි, බඩු මිළ වැඩිවීම හේතුවෙන් අද අප අත් විඳින දුෂ්කරතා තාවකාලිකය. ඉදිරි මාස කිහිපය තුළදී මේ තත්ත්වය පාලනය කර ගැනීමට අපට හැකි වන බව මට විශ්වාසයයි. වැටුප් හා විශ්‍රාම

වැටුප් වැඩි කිරීම පිළිබඳව සොයා බැලීම සඳහා දැන් කොමිෂන් සභා දෙකක් පත් කොට ඇත.

එහෙත් වර්තමානයේ අප මුහුණ දී ඇති ප්‍රශ්නවලට අවසන් විසඳුම වන්නේ ජාතික ගැටළුව හා බැඳුණු යුද්ධය නිමා කර ගැනීමත් සමඟ ආර්ථික සමෘද්ධිය ළඟාකර ගැනීමයි. ඒ සඳහා දැන් ක්‍රියාවට නැංවූ කිබෙන 21 වන සියවස සඳහා වූ අපේ වැඩපිළිවෙල ඉෂ්ඨ කර ගැනීමේ දී කිසිදු ආකාරයක තර්ජන හෝ කුමන්ත්‍රණවලින් තොරව ශ්‍රී ලංකාවේ රජය ඉදිරියට ගමන් කරමින් සිටී.

එබැවින් ජාතික නිදහස සමඟ වෙන් කළ නොහැකි සේ බැඳී ඇති ගැටළු විසඳා ගැනීම සඳහා දේශපාලන වාද බේදවලින් තොරව එක්සත් වන්නැයි මේ උතුම් නිදහස් දිනයේ දී මම සියළු දෙනාටම නැවත වරක් ආයාචනා කරමි. සාමය උදාකර ගැනීම සඳහා මේ 53 වන නිදහස් සමරු දිනයේ දී ඇප කැප වෙමු. සියළු ආගම් අදහන අයට සහ ජාතීන්ට සමානාත්මතාවෙන් හා අන්‍යෝන්‍ය ගෞරවයෙන් යුතුව ජීවත් විය හැකි සමාජයක් ගොඩ නැගීමට අධිෂ්ඨාන කර ගනිමු. අද සමරන මේ නිදහස අප නිරන්තරයෙන් සිහිපත් කිරීම වැදගත් ය. නිදහසේ වටිනාකම දැනෙන්නේ එය අහිමි වූ විටය. 1994 දී දුෂ්කරතාවන් හරහා යළි දිනාගත් නිදහස තවදුරටත් ආරක්ෂා කරගනිමින් එය වඩාත් වර්ධනය කරගැනීමට අධිෂ්ඨාන කරගැනීම නිදහස් දිනයේ අපේ වගකීමයි.

රජයේ රජයන් විසින් අනුගමනය කරන ලද අද්වැද්ධී ප්‍රතිපත්තින් තුළින් බිහිවූන සිවිල් යුද්ධයටත්, ආර්ථිකයේ විනාශයටත්, අපි දැන් විසඳුම් සොයා ගනිමින් සිටිමු.

මෙය තව තවත් මට ලබාදෙන්න කියා ඉල්ලන මොහොතක් නොවේ. මගෙන් ලබාදිය යුතු වන දේ මොනවාද කියා අයන මොහොතක් විය යුතුවේ. ඊට වෙනුවෙන්, අප වෙනුවෙන්, අප දරුවන් වෙනුවෙන් අප කැප කළ යුතු, ඉටු කළ යුතු දේ මොනවාද කියා විමසන්නට අප දැන්වත් යොමු වෙමු කියා මා සියලු ලාංකික ජනතාවගෙන් ඉල්ලා සිටිමි.

ජාතික නිදහස අංග සම්පූර්ණ කර ගත හැක්කේත්, එහි නියම වල ප්‍රයෝජන තුක්ති විදිය හැක්කේත්, නිදහස සමානාත්මතාව හා පුර්ණ ප්‍රජාතන්ත්‍රය රජයක, යුද්ධයෙන් තොර, සාමකාමී සන්සුන් සමාජයක පමණි. අප නෙත ගැටෙමින් තිබෙන බවට මා මුලින් සඳහන් කළ ඒ කුඩා සහන් වලිය මේ අවස්ථාවේ මම නැවතත් ඔබට සිහිපත් කරමි. අපගේ අපේක්ෂාවන් මුදුන් පමුණුවා ගැනීමේ යුක්තිය ඊට නිමිත්තක් විය හැකි ඒ කුඩා වලිය, අපේ මාතෘ භූමියේ නිදහස වඩාත් ශක්තිමත් කරන ආලෝක ධාරාව බවට පත් කර ගනිමු.

ඔබ සැමට තෙරුවන් සරණයි !
වනස්කම් !
අස්සලාමු අලෙයිකුම් !

2001 பெப்புரவரி 04 ஆந் திகதி

இலங்கையின் 53 ஆவது சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டங்களை
முன்னிட்டு

அதிமேதகு சனாதிபதி
சுந்தரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதூங்கா அவர்கள்,

நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றும் உரை

இலங்கை வாழ் அனைவருக்கும் மிகவும் முக்கியமானதும் மாண்புமிக்கதுமான ஒரு தினத்தை நினைவு கூறுவதற்காக இன்று நாம் இங்கு ஒன்று கூடியுள்ளோம். கடந்த 443 ஆண்டு காலமாக காலனித்துவ காலான்றலுக்கு உள்ளாகியிருந்த எமது தாயகமானது, இற்றைக்கு 53 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், இன்றைய தினத்திலேயே மீள சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

தேசத்தின் விடுதலைக்காக முன்னெடுத்துச் சென்ற அந்த வீரதீரமிகு போராட்டத்துக்குத் தமது பங்களிப்பைச் செலுத்திய அனைவரையும் நினைவுகூறுவதுடன், அவர்களுக்குத் தேசத்தின் வணக்கத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு முதலில் எனக்கு இடமளியுங்கள்.

தேசிய சுதந்திரத்தை அடைந்து, இற்றைக்கு அரை நூற்றாண்டுகளைக் கடந்து வந்துவிட்டோம். நீண்ட வரலாற்று விழுமியங்களைச் சுமந்தவாறே, இன்று இலங்கை அதன் தற்போதைய நிலையை எய்தியுள்ளது. மானிடச் சமூகத்தின் பரிணாமத்துடனும் வளர்ச்சியுடனும் இரண்டரக் கலந்த அந்த வரலாறானது, பல்வேறு யுகங்களையும் காலப்பிரிவுகளையும் கடந்து முன்னேறிச் சென்றது.

ஐரோப்பாவின் மறுமலர்ச்சிக் காலம் அவ்வாறனதொரு முக்கிய காலப்பிரிவாகும். 16 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய அக்காலப்பிரிவானது, அறிவுஞானம் மீண்டும் உதித்த யுகமாகும். கலை, இசை, ஓவியம் மற்றும் இலக்கியம் வளர்ச்சியெய்திய ஒரு யுகமது. நவீன விஞ்ஞானம் உருவானதும், அக்காலப் பிரிவில் தான். கைத்தொழில் புரட்சியும் அந்த யுகத்திலேயே துளிர்விட்டது.

இந்தப் புத்துருவாக்கங்கள் மனிதனின் முன்னேற்றத்துக்காகப் பெரிதும் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டதுடன், இவ்வுலகத்தையும் மனித சமுதாயத்தையும் அழித்தொழிக்கும் கண்டுபிடிப்புக்களையும், போக்குகளையும், கொண்ட ஒரு நூற்றாண்டாக 20 ஆம் நூற்றாண்டை இனங் காணலாம். மானிட வர்க்கமானது இரண்டு உலக மகா யுத்தங்களுக்கு முகம் கொடுத்தது. நாடுகளுக்கிடையில் யுத்தங்கள் மூண்டமை போன்றே வலயங்களுக்கிடையிலும் யுத்தங்கள் உருவெடுத்தன. இரண்டாம் உலகப் போரையடுத்து, உலகம் இரண்டு ஆதிக்கச் சக்திகளாகப் பிரிந்ததையடுத்து யுத்தம் தொடங்கியது. காலனித்துவத்துக்கு எதிரான விடுதலைப் போராட்டங்கள் துளிர்விட்டன. புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகள் புதுப் பாதையில் காலடி எடுத்து வைத்தன. பெரும்பாலான நாடுகளில் மக்கள் தமது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளத் துணிந்தனர். முன்பு, ஆதிக்கச் சக்திகளாகப் பிளவுபட்டிருந்த உலகம், மீண்டும் கோளமயமாதல் மாதிரியைத் தழுவி, தனியொரு உலகாக முன்னேறிச் செல்லத் தொடங்கியதும் இக்காலப் பிரிவிலாகும்.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஈற்றரைப் பகுதியாகும் போது, உலகின் பெரும்பாலான நாடுகள் இவ்வாறு தமது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டு புதுப்பாதையில் முன்னேறிச் செல்ல முற்பட்டபோதும், எமது நாட்டின் நிலைமை இதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகவே அமைந்திருந்தது. இலங்கையரான நாம் ஏதாவதோர் இடத்தில் தவறழைத்துவிட்டோம். எம்மால் இழைக்கப்பட்ட அத்தவறுடன் சரியான பாதையைத் தேடிப்பிடிக்க முடியாதவண்ணம், நாம் கைவிடப்பட்டோம். அத்தவறைத் திருத்திக் கொள்ளத் தேவையான தீர்வுப் பாதையை இன்று நாம் கண்டெடுத்து அப்பாதையில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

சுதந்திரத்தையடுத்த முதற் காலப்பகுதியில் உறுதியாக வளர்ந்திருந்த எமது சனநாயக மரபுகள் பிற்காலத்தில் சீரழிவுக்கு உள்ளாகலாயின. ஒருபக்கம் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் பற்றிய தேசியப் பிரச்சினையாகவும், மறுபக்கம் முழு இலங்கையரதும் மனித உரிமைகள் மற்றும் சனநாயக வயப்பட்ட சுதந்திரம் இல்லாமல் செல்லும் ஒரு பிரச்சினையாகவும் வளரத் தொடங்கிய அதிருப்திகரமான போக்கை அதன் விளைவாகக் காணமுடிந்தது. எம்முடன் சுதந்திரம் பெற்ற மூன்றாம் உலகின் பெரும்பாலான நாடுகள், பல்வேறு சமயங்களைப் பின்பற்றும், பல்வேறு மொழிகளைக் கொண்ட, பல்வேறு இனப்பிரிவினரொன்றாகக் கூடி வாழக்கூடிய உறுதியானதும், ஐக்கியப்பட்டதுமான நாடுகளாக உருவேடுத்துள்ளன. எனினும், அந்த இலக்குகளை எம்மால் வெற்றிக்கொள்ள முடியாமல் சென்றுள்ளது. அன்று, 1948 இல் எமது சுதந்திரத்தின் காரணகர்த்தாக்கள் ஐக்கியப்பட்ட சுதந்திர இலங்கையைக் கண்டனர். அன்று, சுதந்திரத்தைப் பற்றி பேசிய எல்லாத் தேசியத் தலைவர்களும், ஐக்கிய இலங்கையொன்றுக்கான தேவையைச் சுட்டிக் காண்பிக்கத் தவறவில்லை. எனினும், எமது சுதந்திரப் போராளிகளின் கனவை நனுவாக்க நாம் தவறினோம்.

21 ஆம் நூற்றாண்டு உதயமாகும் போது, இந்த எதிர்ப்பார்ப்புகள் முறிந்த இயல்பு படிப்படியாக மங்கி, எதிர்பார்ப்பின் சிறிய ஒளிச்சுடரொன்றை இன்று நம்மால் காண முடிகின்றது. அது, நாம் கடந்த ஆறாண்டு காலமாக இனப்பிரச்சினை தொடர்பில் பின்பற்றிய சரியானதும், தொலைநோக்குடையதுமான கொள்கையின் பிரதிபலனாகும். தமிழ் மக்கள் உள்ளிட்ட சிறுபான்மையினர் தொடர்பில் எமது அரசாங்கம் பின்பற்றும் சரியானதும், நியாயபூர்வமானதுமான கொள்கை சர்வதேச அரங்கில் பாராட்டுதலைப் பெற்றுள்ளது. தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகவன்றி, பயங்கரவாதிகளாக இனங்காணப்பட்ட சிறு பிரிவினருக்கு எதிராகவே நாம் போரிட்டு வருகின்றோம் என்பதை அவர்கள் நன்குணர்ந்துள்ளனர். எமது போர்ப்பலத்தின் எதிரே, எதிரி சற்றே தள்ளாடிப் போயுள்ளதாகத் தென்படுகின்றது. பேச்சுவார்த்தைகளுக்காக நான் விடுத்த அழைப்புக்கள் தொடர்பில், தற்போது, எஸ்.பி.பி. யினிடமிருந்து ஓரளவில் திருப்திகரமான பதில்கள் கிடைத்தவண்ணம் உள்ளன. நாம் பின்பற்றிய தொலைநோக்குடைய கொள்கை காரணமாக உருவாகியுள்ள

இச்சந்தர்ப்பத்தை நாம் கைநழுவவிடக்கூடாது என கருதுகின்றேன். சிறிதளவிலேனும் சமாதானத்துக்கான வாய்ப்புள்ளதா என்பதைக் கண்டறிய நாம் இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வோம்.

இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வொன்றைக் காண்பதற்காக எல்.ரீ.ரீ.சு யினருடன் கலந்துரைப்பாடுவதற்கு நாம் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் கதவைத் திறந்தே வைத்துள்ளோம். எனினும், நாம் உயிரிழந்த தாயகத்தை பெற்றுக் கொடுப்பதற்காகவோ, நாட்டைக் கூறு போடுவதற்காகவோ கலந்துரையாடல்கள் மேற்கொள்ளவில்லை. இந்நாட்டில் வாழும் சகல இனப்பிரிவினரும் கௌரவத்துடனும், சமத்துவத்துடனும் ஐக்கியப்பட்டு வாழ்வதற்கு வழிவகுக்கும் வேலைத் திட்டமொன்றை நாடியே நாம் கலந்துரையாடல்களுக்குத் தயாரானோம்.

எனினும், போலியான யுத்த நிறுத்தப் பிரகடனங்களை ஏற்றுக்கொள்ள நாம் தயாராக இல்லை. இது தொடர்பாக எமது நிலைப்பாடு யாதெனில், கலந்துரையாடலைத் தொடக்கி வைத்து, அது முன்னேற்றப் பாதையில் செல்லுமாயின், யுத்த நிறுத்தமொன்று பற்றி கவனத்திற் கொள்ளலாம் என்பதாகும். குறித்துரைக்கப்பட்ட அரசியல் பிரச்சினைகள் பற்றி முறைமைசார்ந்த திட்டமொன்றின் அடிப்படையில், கலந்துரையாடல்கள் மேற்கொள்ளவே நாம் விரும்புகின்றோம். தமிழ் மக்களின் உண்மையான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் வைக்கும் பொருட்டு, நேர்மையான கலந்துரையாடல் மார்க்கமொன்றைத் தெரிவு செய்வதற்காக எல்.ரீ.ரீ.சு க்குத் தூண்டுதல் அளிப்பது, முழு தமிழ் மக்கள் உள்ளிட்ட சமாதானத்தை விரும்பும் அனைவர் மீதுமுள்ள நீங்காக்கூடலாகும்.

நாம் முன்வைத்துள்ள புதிய அரசியலமைப்பே சமாதானத்துக்கான எமது அத்திவாரமாகும். நாம் ஆட்சிக்கு வந்த நாள்முதற்கொண்டே இந்த அரசியலமைப்பு தொடர்பில் ஆற்றிய பெருமுயற்சி பற்றிய நீண்ட வரலாற்றை இங்கு மீண்டும் நினைவுபட்ட நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. குறித்துரைக்கப்பட்ட காலத்தைவிட ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, 1999 திசம்பர் மாதத்தில் நடைபெற்ற சனாதிபதி தேர்தலில் நான் போட்டியிட்டதும் புதிய அரசியலமைப்பொன்றுக்கான மக்கள் ஆணையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கிலாகும். பின்னர், அது தொடர்பாக நடாத்தப்பட்ட கலந்துரையாடல்கள் போன்றே, கடந்தாண்டு ஆகஸ்ட் 03 ஆந் திகதி, அதனைப் பாராளுமன்றத்தின் முன் சமர்ப்பித்தபோது இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளையும் நாம் மறந்துவிடவில்லை. கரடுமுரடான பாதையைக் கடந்து வந்த பின், 2000 ஆகஸ்ட் 03 ஆந் திகதியன்று, முழு இலங்கை மக்களினதும் சமாதானத்துக்கான பெருங்கனவை நனவாக்கிக் கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிட்டிய வேளையில், ஒரு சிறு பிரிவினரால் கொடூரமாக அச்சந்தர்ப்பம் இல்லாதொழிக்கப்பட்ட நிகழ்வு, இலங்கையின் வரலாற்றுப் பதிவாக மாறி விட்டது. மக்களின் அபிலாசைகளை மறந்து, குறுகிய இலாபங்களை அடைந்துகொள்ளும் அரசியல் போக்கு மீண்டும் வெற்றி பெற்றது.

எனினும், சரியானதும், நேர்மையானதுமான எமது கொள்கைகளை மிகக் குறுகிய காலத்தில் பெருவெற்றி பெறச் செய்ய எமது அரசாங்கம் தயாராகவே உள்ளது. புதிய அரசியலமைப்பின் அடிப்படை யாதெனில், மக்களின் சனநாயக உரிமைகளையும், மனித உரிமைகளையும் மேலும் விரிவாக்குவதும், அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பதுமாகும். அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பது சனநாயக அரசியல் மாதிரியிலுள்ள ஓர் அடிப்படை அம்சமாகும். இந்த உயர் இலக்குகளைத் தாங்கிய, புதிய அரசியலமைப்பொன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளும் பணியை நாம் இன்னும் கைவிடவில்லை. சனாதிபதி தேர்தல் உட்பட பத்து தேர்தல்களில், புதிய அரசியலமைப்பொன்றை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கான மக்கள் ஆணை எமக்குக் கிடைத்துள்ளது.

எதிர்க்கட்சி இந்த நிலைமையை சரியான முறையில் புரிந்து கொள்வது மிகவும் முக்கியமானது. சிறுபான்மையினரின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகளைத் தேடுகையில், எதிர்க்கட்சியானது இன்றளவும் தமது பொறுப்புக்களைச் சரியான முறையில் நிறைவேற்றாமல் தட்டிக்கழித்துள்ளது என்பதை குறிப்பிட நேர்வதையிட்டு நான் வருந்துகின்றேன். காலம் மிகவும் கடந்துவிட்ட இச்சந்தர்ப்பத்தில் கூட இப்பிரச்சினையை இணக்கப்பாட்டுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக எம்முடன் கைகோர்த்துச் செயற்படுமாறு நான், எதிர்க்கட்சி சார்ந்த அனைவருக்கும் வேண்டுகோளொன்றை விடுக்கின்றேன்.

யுத்தம் மற்றும் இனப்பிரச்சினை போன்றே இணக்கம் காணப்பட வேண்டிய இன்னும் முக்கிய இரண்டு பிரச்சினைகள் எம்மத்தியில் உள்ளன. அவற்றுள் முதலாவது பிரச்சினை யாதெனில், ஐக்கிய இலங்கையொன்றைக் கட்டியெழுப்பத் தூண்டுதலளிக்கும் வகையில், சனநாயக சுதந்திரத்தை மென்மேலும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதாகும். மாற்றமுறும் சர்வதேச பொருளாதார மாதிரிக்கும், கோளமயமாதலுக்கும் இயைவான விதத்தில், பொருளாதார ரீதியாக சுபீட்சமிகு இலங்கையொன்றைக் கட்டியெழுப்புவது இரண்டாவது பிரச்சினையாகும்.

சனநாயகத்தை வலுப்படுத்தும் பணியில் இன்று நாம் பெருமளவுக்கு வெற்றி கண்டுள்ளோம். அன்றுபோல் இன்றும் நாட்டில் உருவெடுத்துள்ள வேறுபாடு பற்றி இந்நாட்டு மக்கள் சிறந்தவொரு புரிந்துணர்வுடன் இருப்பதாக நான் கருதுகின்றேன். அன்று மக்கள் தம்முடைய அரசாங்கத்துக்கு அஞ்சி வாழ்ந்தனர். எனினும், நாம் அந்த நிலையை மாற்றியமைத்தோம். அன்றைய பயங்கர இருள்சூழ்ந்த யுகத்தை நாம் கடந்து விட்டோம். உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமை, பேச்சுரிமை, சிந்தனை உரிமை மற்றும் அரசாங்கத்தால் துன்புறுத்தல்களுக்கு ஆளாகாமல் வாழ்வதற்கான உரிமை ஆகியவற்றில் நாம் வெற்றி கண்டுள்ளோம். எதிர்காலத்தில் நாம் ஆற்றவேண்டியுள்ள பணி யாதெனில், சமூக மற்றும் பொருளாதார சமத்துவம் உட்பட உலகின் நாகரிகமடைந்த சமூகங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையிலான அடிப்படை உரிமைகளை சமூகத்தின் உயர் மட்டத்திலிருந்து கீழ் மட்டம் வரையான எல்லாப் படிநிலைகளிலும் உறுதி செய்வதாகும்.

பொருளாதார சுபீட்சத்தை எய்துவதன் மூலம் மாத்திரமே, நாம் இந்த இலக்குகளை வென்றெடுக்க முடியும். கடந்த ஆறாண்டு காலத்துள் இதன்பொருட்டு, நாம் கண்ட வெற்றிகள் ஏராளமானவை. ஒருபக்கம் யுத்தமொன்றை முன்னெடுத்துச் செல்வதுடன், நாம் பொருளாதார ரீதியான போராட்டமொன்றிலும் ஈடுபட்டுள்ளோம். பொருளாதார அடிப்படைகளை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளக் காரணமாக அமைந்த பாரிய வேலைத் திட்டங்களை எம்மால் நிறைவேற்ற முடிந்ததுள்ளது. பொருளாதார வளர்ச்சி வேகத்தை 5% ஆல் பேணவும் முடிந்தது. நாட்டின் உற்பத்திகள் மேலுயர்ந்தன. ஆறாண்டு காலத்துள் வாழ்க்கைச் செலவுப்புள்ளி மேலுயர்வதைக் கட்டுப்படுத்த நாம் பாடுபட்டோம். பணவீக்கம் குறைவடைந்தது. ஏற்றுமதி வருமானங்கள் மேலுயர்ந்தன. அந்நியச் செலாவணி ஒதுக்குகள் மேலும் உறுதியடைந்தன. சர்வதேச அளவிலான நம்பிக்கை அதிகரித்ததும், அரசியல் நிலைப்பாடு முன்னேற்றம் கண்டதும் காரணமாக அதிகளவான வெளிநாட்டு முதலீடுகள் நம்மை நாடி வந்தன. வேலையில்லாப் பிரச்சினை குறைவடைந்தது. அரசாங்க ஊழியர்களின் வேதனங்கள், ஓய்வூதியம் மற்றும் சமுர்த்திக் கொடுப்பனவுகளை எம்மால் அதிகரிக்க முடிந்தது. மக்கள் நுகரும் பண்டங்களின் அளவுகளும் மேலுயர்ந்தன. தனி நபர் வருமானம் 640 டொலரிலிருந்து 860 டொலர்வரை மேலுயர்ந்துள்ளது. யுத்தத்துக்காக அதிகமான செலவினங்களை சுமக்கும் அதேவேளையில், நாமடைந்த இந்த வெற்றிகளைக் கொண்டு எம்மால் பூரிப்பெய்த முடிகின்றது.

2000-2001 காலப் பிரிவினாள் அரச துறையில் ஓரிலட்சம் புதிய தொழில்வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதற்கு 50 புதிய பெரும்பரிமாண அபிவிருத்திக் கருத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. 2005 ஆம் ஆண்டு வரை செயற்படும் இந்த இடைக்கால பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வெற்றி கொள்ள அணிதிரளுமாறு இந்நாட்டின் சகல தொழில்புரியும் மக்களுக்கும் நான் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன்.

தேசத்தின் சுதந்திர தினத்தைக் கொண்டாடும் இவ்வேளை, எமது தீரமிக்க போர் வீரர்களை நம்மால் மறந்துவிட முடியாது. சுமார் ஓராண்டுக்கு முன்னர் எல்.ரீ.ஈ. தாக்குதல்களின் முன்னே எமது பாதுகாப்புப்படை பாரதூரமான கஷ்டங்களுக்கும், பின்னடைவுகளுக்கும் முகம்கொடுக்க நேர்ந்ததென்பது உங்களுக்கு நினைவிருக்கும். அவ்வேளையில், எமது தீரமிக்க போர்வீரர்கள் இன்னுயிரைத் துச்சமென மதித்து மேற்கொண்ட போராட்டமும், அந்தப் போராட்டத்துக்கு இந்நாட்டின் பொதுமக்களிடமிருந்து கிடைத்த பாரிய ஒத்துழைப்பும் காரணமாக அவர்களால் யாழ்ப்பாணத்தைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள முடிந்தது. நாட்டை யுத்தச் சூழ்நிலையில் வைத்து செயற்பட்ட அந்த இடரார்ந்த காலப்பிரிவினாள் மக்களிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற பாரிய அன்பளிப்புக்கள் மற்றும் அவர்களின் பொறுமைமிகு ஒத்துழைப்பை நான் மீண்டும் நினைவு கூறுகின்றேன். எமது போராட்ட வீரர்கள்

இன்று எல்.ரீ.ரீ.ஈ யின் கட்டுப்பாட்டின் கீழிருந்த பல பிரதேசங்களை மீட்டெடுத்துள்ளனர். மேலும் பல பிரதேசங்களை மீட்டெடுக்கும் வீரதீரப் போராட்டமொன்றில் இன்றும் பாதுகாப்புப் படை ஈடுபட்டவண்ணம் உள்ளது.

இன்று அவர்கள் அடைந்துள்ள வெற்றியானது. வடக்கு-கிழக்கு பிரதேச தமிழ் மக்களை பாசிச கொடுங்கோலர்களிடமிருந்து மீட்டெடுக்கும் ஒரு வெற்றி போன்றே, முழு நாட்டினதும் சுதந்திரத்தை நிலைநிறுத்தும் ஒரு வெற்றியுமாகும். தாயகத்தைக் காப்பதற்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் போர் வீரர்களுக்கும், உயிர்நீத்த போர் வீரர்களுக்கும் நாம் இச்சந்தர்ப்பத்தில் எமது வீர வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். அவர்களை உற்சாகமூட்டும் ரணவீரு பிரணாம என்ற தேசிய அளவிலான நிகழ்ச்சித்திட்டத்துடன் நாமும் ஒன்றிணைவோம்.

எவ்வாறாயினும், தொடர்ந்தேர்ச்சியாக நிகழும், யுத்தமும், அதற்காகச் செலவிடப்படும் பாரிய செலவினங்களும் இந்நாட்டின் பொதுமக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளதென்பதை எனது அரசாங்கம் நன்குணர்ந்துள்ளது. ஆயுதக் கொள்வனவுக்காகச் செலவிடப்படும் பாரிய தொகைகளையும், சர்வதேச அளவிலான, எம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியாத எரிபொருள் விலையேற்றங்களையும் காரணமாகக் கொண்டு, வாழ்க்கைச் செலவுப்புள்ளி இன்று அதிகரித்துள்ளது. இந்த இடரார்ந்த நிலைமைகளை இயன்றளவில் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொண்டு வருகின்றபோதிலும், யுத்தத்துக்கும், இனப்பிரச்சினைக்கும் தீர்வு காணாதவரை இந்தப் பொருளாதார இடர்களுக்கு உரிய தீர்வு காண்பது கடினமானது. கடந்த ஏப்பிரல், மே மாதங்களில் களநிலைமை உக்கிரமடைந்தபோது, இந்நாட்டு மக்கள் அந்நிலைமையை நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் தமது நாள் சம்பளத்தைக்கூட அன்பளிப்புச் செய்ததும், அதிகரித்த பொருள் விலையேற்றத்தை தாங்கிக்கொண்டதும் அதன் காரணமாகவேயாகும். யுத்தநிலைமை வெற்றிப் பாதையில் செல்லும் இச்சந்தர்ப்பத்திலும், மக்கள் இந்நிலைமையை நன்கு உணர்ந்திருப்பர் என்பது எனது எண்ணமாகும்.

எனது அன்புக்குரிய நாட்டு மக்களே, விலைவாசியேற்றம் காரணமாக இன்று நாம் அனுபவிக்கும் இடரார்ந்த நிலைமைகள் தற்காலிகமானவையே. இந்த நிலைமையை அடுத்த சில மாதங்களுக்குள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர எம்மால் முடியும் என நம்புகின்றேன். வேதனங்களையும் ஓய்வுகியங்களையும் அதிகரிப்பது பற்றி ஆராய்வதற்காகத் தற்போது இரு ஆணைக்குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளன.

எனினும், தற்போது நாம் எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினைக்கான இறுதித் தீர்வாக அமைவது யாதெனில், தேசிய பிரச்சினையுடன் இணைந்த யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதுடன், பொருளாதாரச் சமீட்சத்தை அடைவதாகும். அதன்போருட்டு,

இன்று நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ள V21 தொலைநோக்கு அன்றேல் 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கான எமது வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வேளையில், எந்தவொரு அச்சுறுத்தல்கள் அல்லது சூழ்ச்சிகள் பற்றியும் தயக்கங்கொள்ளாமல் எமது அரசாங்கம் வீறுநடை போடுகின்றது.

எனவே, தேசிய சுதந்திரத்துடன் பிரித்துநோக்க முடியாதவாறு ஒன்றியுள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக, அரசியல் பேதங்களை மறந்து ஒன்றினையுமாறு மாண்போங்கும் இச்சுதந்திர தினத்தில் நான் மீண்டுமொரு தடவை அனைவரையும் வேண்டுகின்றேன். சமாதானத்தை உருவாக்குவதற்காக எமது சுதந்திரத்தின் இன்றைய ஐம்பத்தி மூன்றாவது நினைவு தினத்தில் நாம் உறுதீபூணுவோமாக. சகல மதங்களைப் பின்பற்றுவோருக்கும், இனங்களுக்கும் சமவாய்ப்பு அளித்து அன்னியோன்னியமாக கௌரவத்துடன் வாழக்கூடிய சமுதாயமொன்றினை உருவாக்குவதற்குத் திடசங்கற்பம் பூணுவோமாக. இன்று கொண்டாடும் இச்சுதந்திரத்தை நாம் என்றென்றும் நினைவுகூருவது முக்கியமானதாகும். சுதந்திரம் எனப்படுவது அதுவே. சுதந்திரத்தின் பெறுமதி அதனை நாம் இழந்திருக்கும் வேளையிலேயே உணரப்படுகின்றது. 1994 இல் பெரும் இடரார்ந்த நிலைமைகளைத் தோல்வியடையச் செய்து, மீண்டும் வெற்றிக்கொள்ளப்பட்ட சுதந்திரத்தைத் தொடர்ந்தும் கட்டிக்காத்து, அதனை மேலும் முன்னேற்றிக் கொள்வதற்கு சுதந்திர தினத்தில் உறுதீபூணுவது எமது கடப்பாடாகும்.

கடந்த அரசாங்கங்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட தீர்க்க தர்சனமற்ற கொள்கைகளினால் எழுந்த சவல் யுக்கத்திற்கும், பொருளாதார சீர்குலைவுக்கும் இப்பொழுது நாம் தீர்வுகளைத் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றோம்.

இது மேலும் பெற்றுத் தருமாறு கேட்கக்கூடிய சந்தர்ப்பமன்று. என்னால் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட வேண்டியவை என்னவென்று கேட்கும் சந்தர்ப்பமாக வேண்டும்.

நமது நாட்டுக்காக, எமது பிள்ளைகளுக்காக, நாம் தயாகம் செய்யவேண்டிய, நிறைவேற்றவேண்டியவைகள் எனவ எப்பனாத அறிந்து கொள்ள நாம் இப்போதாவது முயற்சிப்போம் என நான் இலாபகரிகள் சகல மக்களிடமும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் முழு நிறைவான சனநாயகம் அரசோச்சும், பக்காடின்றிய அமைதியான சமுதாயமொன்றில் மாத்திரமே தேசிய சுதந்திரத்தை முழு நிறைவாக்கவும், அதன் உன்னாமையான பலனை அனுபவிக்கவும் முடியும். எமது கவனத்தை ஈர்க்குள்ளதாக நான் முன்பு குறிப்பிட்ட அச்சறிய ஒளிச்சடரை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் மீண்டும் உங்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன். எமது அபிவிருத்திக்கு விவற்றிக்கொள்ளச் செய்யும் முன் அற்குறியாக அமைக்கக்கூடிய அச்சறிய ஒளிச்சடரை, எமது தாயகத்தின் சுதந்திரத்தை மென்மேலும் உறுதீப்படுத்தும் ஒளிச்சுற்றாக மாற்றியமைப்போமாக.

உங்கள் அனைவருக்கும் முடிமன்களின் ஆசைகள்,

வணக்கம்,

அல்லலா மு அலைக்குடும்.

The Address to the Nation

by

**HER EXCELLENCY THE PRESIDENT
CHANDRIKA BANDARANAIKE KUMARATUNGA**

on The 53rd Independence Anniversary
on 4th February, 2001

It was 53 years ago that our beloved motherland regained independence after 443 years of colonial subjugation. We have gathered here today to commemorate a day of pride for the entire Sri Lankan nation.

At the outset, let me on behalf of the nation, pay homage to all those who took part in the heroic struggle to liberate our nation.

Half a century has lapsed since we achieved national freedom. A very long historical legacy has fashioned the progress we have made up to now. Our progress has been aligned with a evolution of human society through various distinct periods.

An important watershed of human evolution has been the Renaissance in Medieval Europe. Knowledge was revived and re-born during that period in the 16th century. It was a period when phenomenal progress was made in literature, art and music. Also, modern science emerged at that time. We also observe the beginnings of the industrial revolution, whose progress has completely changed the way we live.

Whereas the creativity fostered by the revival greatly helped the progress of mankind, the 20th century was one where forces were unleashed which could destroy mankind. People had to suffer through two long drawn out World Wars. There were wars among nations and conflicts among regions. After the Second World War, the world was split into two competing camps with a "cold war" between them. Countries under colonial rule commenced their struggles for emancipation. Having achieved freedom, they sought their own paths to progress. Many countries were able to find lasting solutions to their problems. At the same time, a world divided into rival power blocs had to come to terms with emerging trends of globalisation and integration towards a single unified world.

Although many countries, made substantial progress by the end of the 20th century in solving their problems, the situation in our country was quite different. Somewhere, we made a mistake or took the wrong turn. We seem to have lost our way. We have now come to understand that mistake and have chosen the correct path.

Our democratic traditions which we developed during the early period after independence suffered a serious decline in later times. This

loss of commitment to democracy emerged as a national problem concerning the minorities on the one hand and as a problem of erosion of democratic freedoms and human rights, on the other hand. Many countries which emerged as free nations with us had diverse populations of different ethnicity, religious beliefs and spoken languages but most of them managed to build powerful and united nations who could settle their domestic affairs in peace without conflict. We have failed singularly in this regard. Our leaders in 1948 foresaw a truly free and united Sri Lanka. All our national leaders at that time repeatedly emphasised the need for a free democratic and united Sri Lankan Nation. But we failed to realise their dream.

With the dawn of the new millennium the darkness of our disappointment is clearing and we see a small ray of hope emerging. I believe that this is the result of our far seeing and correct policies on the ethnic problem adopted during the last 6 years. The international community has praised our honest and proper approach toward Tamil and other minority groups. They know that we are not fighting the Tamil people. They know that we are fighting only a small group of extremists who resort to terror to intimidate a nation to grant unreasonable demands. It would now appear that the enemy has been somewhat tamed by the resoluteness of our armed forces. Hence, we are now receiving favourable signals from them to our open invitation for negotiations. I therefore propose that we make use of this opportunity which is the result of our own far-seeing policy for peace. Let us take this moment of opportunity to explore whatever prospects there are for achieving peace in our land.

We have never closed the door to discussions and negotiations with the LTTE with a view to finding a reasonable solution to the ethnic problem. We are not discussing the creation of a separate State of Eelam. We are not discussing the prospect of dividing our small country. We are willing to enter negotiations to find a solution which will enable all the people of our country to be united and to live in equality and honour.

We are not ready to accept meaningless cease-fires which take us nowhere. Our position is that we will commence negotiations for a peaceful settlement, and if these negotiations progressed satisfactorily,

we can explore prospects of a genuine cease-fire. We are willing to commence negotiations on a clear political agenda of the main issues. It is the duty of all persons who desire peace, including the entire Tamil People to prevail upon the LTTE to enter the peace negotiation process with a view to settle the real problems of the Tamil people.

The bedrock of our proposals for peace is the new draft constitution which we have proposed. I do not want to narrate the long history of our effort to bring forward the reforms in the form of a new constitution. One and half years ago before my presidential term was to end, in December, 1999, I sought a mandate from the people in a presidential election to introduce a new constitution. Since then, we remember the long discussions we had on constitutional reform, and what happened when we introduced the new draft constitution in the Parliament on August 3rd last year. On that day, we were on the verge of achieving the dream of the Sri Lanka People for peace. But we also know how a small minority dashed those hopes, which is now a part of our history. On that day, political opportunism prevailed. However, our government is totally committed to ensure that our honest and correct policies will ultimately prevail in the not too distant future. The new constitution contains provisions to protect the people's democratic rights, strengthen human rights and sharing of political power. Devolution of political power is a fundamental principle of democratic government. We have not abandoned our desire to have a new constitution whose primary objective is to protect rights and devolve power. We have got a mandate from the people in 10 elections to adopt this new constitution.

It is important for the opposition to understand this situation clearly. I regret to mention that the opposition has yet to fulfil its responsibility in finding solutions to the problems of the minorities. Even at this late stage, I earnestly request the opposition to join us in this endeavour.

Apart from the problems of ethnicity and war, we face two major problems. One is the need to further strengthen democratic freedoms in our country to help build a united Sri Lanka. The second is the building of a prosperous Sri Lanka in the context of a changing international economic circumstances and globalisation.

We have almost achieved our objective of strengthening democratic systems and values. I am sure that the people see the difference between

what they enjoy today and what they did in the past. Those days, people lived in fear of government. We changed that situation. We have now left behind that dark and fearsome stage. We have won and established right to life, freedom of speech, freedom of thinking and freedom from government harassment. What we have to do in the future is to ensure people's fundamental rights which are accepted by all civilised societies, where all people from the highest to the lowest levels in society enjoy economic and social equality.

This objective can be achieved only through economic prosperity. We have several achievements in this regard during the last 6 years. We were engaged in an economic war while we were waging a military conflict. We have been able to undertake a huge programme of work to strengthen the base of our economy. As a result we were able to achieve an economic growth higher than 5 per cent per year. The country's production expanded. We were able to contain increases in the cost of living for 6 years. Inflation was tamed. Export incomes rose. Foreign reserves increased. Foreign investment in the country rose as a result of political stability and international confidence. Unemployment declined. We were able to improve the wages of the public sector, the pensions and samurdhi income support to the poor. The people's consumer basket expanded. Average income of people rose from US\$ 640 to 860 per year. We are proud of our achievements, which were attained at a time when we had to incur a heavy expenditure on the military conflict.

We intend to generate 100,000 new employment in the public sector through 50 new development projects during the next 2 years. We also have a medium-term economic development plan up to 2005. I appeal to the working classes to join me in making our plans a success.

We cannot forget our heroic soldiers who are fighting for the integrity of our country on this day when we are commemorating our freedom. You will remember that our defence forces faced various difficulties and reverses about a year ago. On that critical occasion, we were able to maintain out hold on Jaffna entirely because of the bravery of our soldiers and the tremendous support they received from the people of our country. I recall with gratitude the generous gifts and the patient support I received from you during those difficult times when we had to place the country

virtually on a war-footing. So far our brave soldiers have liberated many areas from the LTTE. Even now they are engaged in a courageous effort to liberate further areas from the enemy.

The endeavour of our brave soldiers is to liberate the Tamil people of the North and East from a Fascist dictatorship. Their success also strengthens the freedom of our entire nation. Truly it is a victory for national independence. Hence, let us honour those fighters who sacrificed their lives and those who are now fighting in the trenches to protect our motherland. Let us encourage them by supporting those special support programmes we have organised during this month.

However, our government is acutely aware that the huge resources we have spent on a seemingly endless war is affecting the daily lives of ordinary people. The cost of living today has gone up because of the large monies we have to spend on the war and the sharp rise in energy prices which is beyond our control. The government is making every effort to mitigate this impact on the people but it is very difficult to eliminate some burdens as long as the war and the ethnic problem remains unresolved. People understood this problem in April and May last year when the military conflict was intensified. Not only did they bear the higher cost of goods bravely but they also came forward to donate one or two days' wages for the cause of the nation. I am confident that our people will understand the reality on the ground at this time, when we are successfully proceeding with counter-terrorist operations.

My fellow countrymen, I must say that the difficulties we now face because of price increases are bound to be temporary. I am confident that we will be able to overcome our difficulties and provide some relief in the next few months. We have already appointed two commissions to report on the current levels of wages and pensions.

But we should never ever forget that the only lasting solution to the problems we are facing today is to bring an end to the war by settling the national question. Only that will help us achieve faster economic prosperity. We have published and implemented a set of policies to achieve this longer term objective in our "Vision 21" statement. The government will proceed on its chosen path irrespective of any obstructions or conspiracies against it.

Hence, I appeal to all of you once again on this independence day, to shed political differences and unite to solve our problems which are inextricably connected with our national independence. Let us dedicate ourselves to achieve peace on this 53rd anniversary. Let us resolve to create a society where all races and people who believe in different religions and speak different languages are treated with equality and mutual respect. That is the essence of freedom and we should keep that in our mind always.

We realize the value of freedom only when we lose it. We have struggled hard to restore our freedoms since 1994 and we must pledge to improve them further on this independence memorial day.

We have reached a moment when we are close to finding a resolution of the civil war and to re-building the economy, since the destruction wrought in both these spheres by the unwise policies of past governments

This is not a moment to ask for more and more. It is time for each one of us to give. Time for every Sri Lankan to give for our country, for our futures, for the future of our children.

It is only in a society at peace, with no war or conflict, with equality to all and freedom and democracy enthroned, can we enjoy the full benefits of national independence. I like to remind you again about that little ray of hope I can see now which will provide us with an opportunity to achieve the full benefits of independence. Let us take this ray of hope as a good omen for achieving our objectives. Let us convert that little ray to a floodlight, which will someday strengthen and illuminate the independence of our beloved motherland

May the blessings of the Triple Gem be with you!

Wanakkam!

Assalamu Alaikum!

REFERENCE

